

מזמור שיר ליום השבת

הסודות הגנוזים של הפרד'ס פרשת בהעלותך חידושים גימטריאות ומדרשי חז"ל

בית הכנסת "היכל יעקב ושלמה" רחובות החדשה בראשות הרב עופר אברג'ל שליט"א והיה רבי שמעון בר יוחאי מגלה סודות התורה, וחברים מקשיבים לקולו, ומתחברים עמו להיות בחבורה זה, כל אחד עונה חלקו. כמו שנעשית המשנה על ידי התנאים, ורבנו הקדוש חיבר סברת כולם ועשה מהם ספר המשנה. כך רצה רבי שמעון בר יוחאי, שיחבר ספר כלול ממאמרי כל בני ישיבתו, ויהיה הספר מחובר על התורה. כי החיבורים מדברים על עניינים פרטיים, אך הזוהר הנעשה על התורה, זה נקרא הפתח הגדול של כללות התורה. והנה רבי שמעון בר יוחאי צווה לרבי אבא להיות כותב ומסדר את כל הדברים אשר ידברו החכמים בני הישיבה, בכל זמן ובכל מקום שהם, את הכל יסדר לפי סדר התורה.

שבת פרשת בהעלותך התשפ"ו

העלון מוקדש לעילוי נשמת שולמית וזכריה ברזילי - חדד ת.נ.צ.ב.ה

כניסת השבת : ירושלים עיה"ק: 19:03 צאת השבת 20:21 רחובות: 19:26 צאת השבת: 20:27

=====

להצלחה ולזיווג: אליאור בן פנינה הי"ו /יהלי הילה בת דינה הי"ו

העלון נכתב ונערך ע"י נדב אשר ניתן לשלוח שמות להקדשה בכל נושא ללא תשלום. לשלוח למייל
asher1656@gmail.com

כל הזכויות שמורות פרסום והפצת העלון כולו בשלמותו מותר לזיכוי הרבים בחינם בלבד, ואין לשכפל, להעתיק, לצלם בכל אמצעי אלקטרוני אחר לשם שימוש מסחרי מכל סוג שהוא מכל הכתוב בעלון זה

החצוצרות נעשו ע"י איש חכם בחכמה לפי הציווי של הקב"ה
עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות:

אותיות חכם

ח' צצרת כ'סף מ'קשה

הפסוק "עשה לך שופרות כסף מקשה תעשה אותם" מדבר על יצירת שופרות הקודש החצוצרות שהיו כלי תקשורת רוחני וצבאי במשכן ובבית המקדש. החצוצרות אינן רק כלים פיזיים, אלא מייצגות כלים רוחניים בעלי כוח השפעה על העולמות העליונים. הן משמשות כדי לסלק קליפות ולהעיר ניצוצות קדושה, והן קשורות לתדרים רוחניים שמעוררים את הנשמה. החצוצרות עשויות כסף מקשה, כלומר כסף טהור שנמש ויצק למבנה שלם, כסמל לאחדות ושילוב ההבדלים, ובכך מגלות את שלמות ה"יחוד".

ה"מקשה" גם מסמל את הקשיחות והעמידות הנדרשת לקיום המידות הטהורות והקדושה של כלי הקודש.

החצוצרות הן כלי לא לחצוצרה פיזית אלא כלי של תיקון רוחני. תהליך יצירתן נעשה בידי איש חכם וטהור, המסוגל לקשור בין חומר לרוח, ובכך הן הופכות לכלי "תקיעה" שמסלק קליפות ומעוררות נשמות.

במדרש ספרי (בהעלותך ע"ב) נאמר: "עשה לך – משלך", כלומר, משה נצטוו להכין את החצוצרות בעצמו. החצוצרות שימשו לתקיעה על ידי הכהנים, ככתוב: "ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות" (במדבר י', ח').

בחיי משה היו רק שתי חצוצרות כסף; בבית המקדש היו עשרות רבות.

בתלמוד מסכת ערכין יג' יש סברה שהמינימום הנדרש היה שתי חצוצרות בלבד, לא הייתה הגבלה בעניין כמות החצוצרות בהן היה מותר להשתמש בבית המקדש. במעמד הקהל בו כל כהן היה מצטייד בחצוצרה: נאמר כי כאשר היו רואים כהן ללא חצוצרה היו אומרים "דומה שאין זה כהן!" בתוספתא, סוטה פרק ז'. מסופר כי אנשי ירושלים ידעו לנצל היטב את הביקוש הרב לחצוצרות והיו משכירים חצוצרה תמורת דינר זהב. כמו בכל מצווה, נאמרו פירושים שונים למצוות החצוצרות. לכבוד המלך. במדרש רבה נאמר כי החצוצרות שהצטוו משה להכין היו לכבודו, בשל העובדה שמשה היה מלך ישראל. לפיכך, גם דוד המלך השתמש בחצוצרות. לעורר את האדם. הסבר נוסף הוא כי המוזיקה וקולות החצוצרה יעוררו את לב האדם לתשובה, ולפיכך בעת הקרבת הקורבנות וכן לפני היציאה למלחמה. בספר החינוך תרועת החצוצרות יגרמו לאדם להתרכז ולהתעורר לעבודת הבורא כנגד דין ורחמים. מדוע הצטרפו לשתי חצוצרות? לפי הקבלה שבתורה מוסבר כי שתי החצוצרות מייצגות את מידת הדין ומידת הרחמים. המטרה היא ששתי מידות אלו יתחברו יחדיו ולפיכך נאמר כי יש להכין את החצוצרות מגוש אחד של כסף; בסופו של דבר, תהיה זו מידת החסד שתתגבר על מידת הדין, ולפיכך החצוצרות היו עשויות כסף – מתכת המסמלת את החסד. רבינו בחיי על הפסוק והרקאנטי על פרשת בהעלותך, שני חצאים. המילה 'חצוצרות' יכולה להתפרש גם כ'חצאי צורות', מה שבא ללמד אותנו כי האדם והבורא הם רק שני חצאי צורות: האדם ללא הבורא הוא רק חצי צורה, וגם הבורא כביכול חסר כשאין לו את החיבור עם ישראל. רק כאשר היהודי דבק בעבודת הבורא הם הופכים להיות צורה מושלמת

ארגון מאורות

כולל אברכים מדרשיות לקירוב לבבות רשת בתי הוראה ארצית לזיכוי הרבים
לתרומות: "עמותת אור תורת שלום" חשבון מספר 94978589 בנק מרכנתיל (17) סניף 663

הסודות הגנוזים של הפרד'ס פרשת בהעלותך חידושים גימטריאות ומדרשי חז"ל

מסך העשן של הערב רב: בין תאוות מצרים לקבלת התורה

התרפקות על הטומאה ומלחמת ה"ערב רב" בתורה

"והאספסוף אשר בקרבם התאוה תאוה... זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם, את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים" (במדבר י"א, ד'-ה').

זכרנו ואת-ת הדג-ה אשר-ר

סופי תיבות: תורה

"זכרנו את הדגה" – התרפקות על הטומאה ומלחמת ה"ערב רב" בתורה

בפרשת בהעלותך, בעיצומו של המסע במדבר אל עבר הארץ המובטחת, פורצת תלונה קולנית ומרירה מבין שורות העם: על פניו, זוהי קובלנה על מזון אוכל, געגוע לתפריט המצרי העשיר לעומת המן החדגוני. אך קריאה מעמיקה במקורות חז"ל ובחכמת הסוד מגלה כי מאחורי מסך "האוכל" הסתתרה מלחמה רוחנית קיומית על עצם קבלת התורה, מלחמה שהובלה על ידי ה"ערב רב" במטרה להסיט את עם ישראל מאמונתו.

סוד הרמז: "זכרנו את הדגה אשר" – סופי תיבות "תורה"

הרמז הטמוס במילים זכרנו ואת-ת הדג-ה אשר-ר סופי תיבות: תורה חושף את המניע האמיתי של המתלוננים.

הם לא התגעגעו לדגים, אלא נבהלו מהתורה שעמדו לקבל ומחובותיה הרוחניות.

חז"ל בספרי ובמסכת יומא (עה ע"ב) עמדו על המילה "חנם" – וכי המצרים, ששיעבדו את בני ישראל בפרך ולא נתנו להם תבן לבנים, נתנו להם דגים חנם!?

אלא, הסבירו חכמים: "חינם מן המצוות".

כאשר חצו את ים סוף והחלו לצעוד לעומק המדבר, הבינו אנשי ה"ערב רב" והאספסוף שהמסע איננו רק בריחה פיזית משעבוד, אלא מסע אל עבר הר סיני קבלת עול תורה ומצוות, המחייבת פרישה מן העריות, מן העבודה הזרה וממאכלות אסורים.

ה"אספסוף"? ערב רב ומ"ט שערי טומאה

התורה מזהה את ראשית התבערה ב"אספסוף אשר בקרבם". מי הוא אותו אספסוף?

הערב רב ומצרים: ביציאת מצרים הצטרפה אל בני ישראל תערובת גדולה של מצריים ועמים זרים, המכונה בתורה "ערב רב" (שמות י"ב, ל"ח). משה רבנו, מתוך רצון לקרבם תחת כנפי השכינה, קיבל אותם.

מ"ט שערי טומאה: מצרים לא הייתה רק מעצמה פוליטית, אלא "ערוות הארץ" שיא הטומאה העולמית.

על פי האר"י הקדוש, מצרים הייתה שקועה ב-מ"ט (49) שערי טומאה, ובני ישראל במצרים נטמעו בהם ואכלו משרציה ותועבותיה.

התרפקות על השרצים: "הדגה" שזכרו אנשי הערב רב רמזה לאותם שרצים ודגים טמאים שהיו רגילים לאכול במצרים ללא הגבלה וללא פיקוח הלכתי.

המן, לעומת זאת, היה "לחם אבירים" רוחני, מזון מזוקק שלא הותיר פסולת ושחייב קדושה ומחשבה טהורה – דבר שהערב רב לא יכול היה לשאת.

המשך בעמוד הבא

המטרה: עירור מדנים והסתה מאמונה

הערב רב הבינו שהתורה תאסור עליהם את כל התועבות ועבודת האלילים שהיו רגילים אליהן. מכיוון שהם עצמם לא חפצו בקדושה, הם הפכו ל"גרעין תוסס" של מרדנות בתוך המחנה. בכל תחנה ותחנה לאורך המדבר, תפקידו של הערב רב היה לעורר מדנים, לזרוע ספקות ולהחליש את רוחם של בני ישראל:

בחטא העגל:

הזוהר הקדוש (פרשת כי תשא) מדגיש כי הערב רב היו היוזמים והמבצעים העיקריים של חטא העגל, באומרים: "אלה אלוהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים" (הם אמרו "העלוך" בלשון נוכח, ולא "העלונו", כי הם פנו אל עם ישראל).

בתלונות המן והשליו:

כאן בפרשתנו, הם מעוררים תאוה פיזית כביכול, אך המטרה הנסתרת היא להסית את העם מן האמונה בה'. הם ביקשו לייצר געגוע למצרים ולתרבותה הטמאה כדי לגרום לעם לומר: "ניתנה ראש ונשובה מצרימה".

הקריאה "זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חינם"

אינה קריאת רעב, אלא קריאת מרד נגד עולו של הקדוש ברוך הוא. סופי התיבות של "זכרנו את הדגה אשר" חושפים כי התורה היא שעמדה במרכז הפחד של האספסוף והערב רב. הם חצו את היסוד, אך היסוד לא שטף מתוכם את טומאת מצרים ומ"ט שעריה. המסע במדבר הפך למאבק רוחני מתמשך, שבו ניסו אנשי הערב רב לגרור את עם ישראל חזרה אל התועבות, השרצים והחירות המדומה מן המצוות, בעוד משה רבנו מנסה להוליכם אל הקדושה, אל התורה ואל אמונת האמת

ארגון מאורות

כולל אברכים מדרשיות לקירוב לבבות רשת בתי הוראה ארצית לזיכוי הרבים לתרומות: "עמותת אור תורת שלום" חשבון מספר 94978589 בנק מרכנתיל (17) סניף 663

מזמור שיר ליום השבת

הסודות הגנוזים של הפרד'ס פרשת בהעלותך חידושים גימטריאות ומדרשי חז"ל

מובא בזוהר פרשת בהעלותך

בהעלותך בחישוב אותיות המילוי באותיות שחורות

ב-ית ה-א-ע-ין ל-מד ת-ו י-וד ד-פ

ית + א + ין + מד + ו + וד + פ = 611

תורה = 611

זוהר פרשת בהעלותך

מי שחשב שאותו לבוש היא התורה ממש ולא דבר אחר תפח רוחו, ולא יהיה לו חלק לעולם הבא. הזוהר הקדוש אומר שסיפורי התורה הם לא הסיפור הנקרא בפשט אלא מאחורי כל סיפור מתלבשים לבושי סוד. כמו סיפור תיבת נח, כתוב שנחה בחודש השביעי רומז ליום הדין). אברהם הלך לסדום להציל את לוט. יהודה היה עם תמר. או יעקב הלך לבית לבן להוציא את רחל ולאה. מטרת האבות היתה להוציא את ניצוצות משיח בן דוד ממקום הטומאה שם נפלו הנשמות הקדושות בידי הקליפות, גם אלימלך גאל את רות להקמת מלכות בית דוד להוציא ניצוצות משיח בן דוד מתוך החשכה מתוך עולם הטומאה.

זוהר פרשת בהעלותך שהרי התורה, שהיא כ'לל עליון, אף על גב שיצא ממנה ספור אחד בעולם, ודאי לא באה להראות את אותו ספור, אלא להראות דברים עליונים וסודות עליונים. ולא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כלו יצא. משום שאותו ספור של התורה או אותו מעשה, אף על גב שהוא יוצא מכלל התורה, לא להראות על עצמו יצא, אלא להראות על אותו כ'לל עליון של התורה כלה יצא. בא ראה, מלך בשר ודם לא מכבודו לדבר דברי הדין, כל שכן לכתבם. ואם עולה בדעתך שמלך עליון הקדוש ברוך הוא לא היו לו דברים קדושים לכתב ולעשות מהם תורה, אלא שהוא כנס דברי הדין, כמו דברי עשו, דברי הנר, דברי לבן ביעקב, דברי האתון, דברי בלעם, דברי בלק, דברי זמרי, וכנסם, וכל שאר הספורים שכתובים, ועשה מהם תורה כתוב (בראשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ודאי פסוק זה יצא מכלל התורה, ובא בספור העולם. מה אכפת לנו אם שרתה בזה או שרתה בזה, שהרי במקום אחד שישנה? אלא ללמד על הכלל כלו יצא. ואשריהם ישראל שנתנה להם תורה עליונה תורת אמת. ומי שאומר שאותו ספור של התורה, להראות על אותו ספור בלבד הוא בא - תפח רוחו. שאם כך, היא אינה תורה עליונה, תורת אמת, אלא ודאי תורה קדושה עליונה היא תורת אמת

אם כך, למה נקראת תורת אמת, וכל דבר ודבר בא להראות דברים (אחרים) עליונים. שאותו דבר של אותו ספור לא להראות על עצמו יצא בלבד בא, אלא להראות על אותו כ'לל הוא בא, כמו שבארנו. בא ראה, ותנח התבה וגו'. פסוק זה כך, כל שכן אחרים, (הפסק הזה כדי הוא, והרי נתבאר) בשעה שדין תלוי על העולם והדינים שרויים, והקדוש ברוך הוא יושב על כסא דין לדון העולם באותו כסא, כמה פתקים גנוזים בתוכו בתוך תיק המלך. כל הספרים שפתוחים שם נגנזו, ומשום דבר מהמלך, וכסא זה לא נתקן ולא שרה אלא בחדש השביעי. מי שחשב שאותו לבוש היא התורה ממש ולא דבר אחר - תפח רוחו, ולא יהיה לו חלק לעולם הבא. בגלל זה אמר דוד, (שם קיט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. מה שתחת לבוש התורה. בא ראה, יש לבוש שנראה לכל, ואותם הטפשים כשרואים לבוש על בן אדם שנראה יפה, לא מסתכלים יותר. חשבים שאותו לבוש הוא הגוף, וחשבים שהגוף היא הנשמה. כמו זה התורה יש לה גוף, והם מצוות התורה שנקראים גופי תורה. גוף זה מתלבש בלבושים, שהם ספורי העולם הזה. טפשי העולם לא מסתכלים, רק באותו לבוש, שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים במה שתחת אותו לבוש. אותם שיודעים יותר לא מסתכלים בלבוש, אלא בגוף שהוא תחת אותו לבוש. החכמים עבדי המלך העליון, שעמדו בהר סיני, לא מסתכלים אלא רק בנשמה, שהיא עקר הכל, תורה ממש. (ולעולם) ולעתיד לבא עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה. בא ראה, כך גם למעלה יש לבוש, וגוף, ונשמה, ונשמה לנשמה. השמים וחילותיהם אלה אותם לבושים, וכנסת ישראל זה הגוף שמקבל את הנשמה שהיא תפארת ישראל, ועל כך היא גוף לנשמה. נשמה שאמרנו זו תפארת ישראל, שהיא תורה ממש. ונשמה לנשמה זהו העתיק הקדוש, והכל אחוז זה בזה.

מזמור שיר ליום השבת

הסודות הגנוזים של הפרד'ס פרשת בהעלותך חידושים גימטריאות ומדרשי חז"ל

סודות המנורה לפי הקבלה - פרשת בהעלותך

בפרשת בהעלותך נאמר:

"בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות"

=====

"מנורה" = 301

אש (301), לרמז על האור האלוכי.

המנורה, כפי שמופיעה במקדש, איננה רק כלי פיזי לתאורה - אלא סמל למערכת רוחנית עליונה, המנורה היא ביטוי של אור השכינה בעולמות העליונים והארת הנשמה.

שבעת הנרות - שבע הספירות

המנורה הייתה בעלת שבעה קנים,

לפי תורת הקבלה מקבלים לשבע הספירות התחתונות:

חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות.

האור שהודלק במנורה מבטא את הארת הספירות האלה בעולם, ובמיוחד את חיבורן אל השכינה (מלכות).

המנורה הייתה עשויה "מקשה אחת זהב טהור" ללמד שכל הספירות מחוברות יחד בשורש אחד.

אין פירוד בעבודת הקודש,

וכל קנה (ספירה) מקבל שפע מהשורש האחדותי.

אהרון והמנורה

אהרון לא קיבל תפקיד בקרבנות הנשיאים, אך זכה להעלות את הנרות.

הקבלה מלמדת שזהו תיקון עמוק יותר העלאת האור הפנימי, לא רק החיצוני.

אהרון משמש כצינור להעברת אור החסד לעולם.

המנורה היא תבנית של אור עליון המאיר אל תוך הספירות, ולתוך נשמות ישראל.

בהדלקת הנרות אנחנו מעוררים את האור הגנוז שבנו, מתקנים את הספירות, ומזככים את הנשמה.

"בהעלותך" - לא רק הדלקה, אלא העלאה. של הנשמה. של העולם כולו.

המנורה דולקת והאש שה בוערת כמו האור הבוער בנשמה

המנורה נרמזת בפסוק "נר ה' נשמת אדם" (משלי כ', כ"ז)

כלומר, כשם שהמנורה מאירה את המשכן, כך נשמת האדם מאירה את גופו.

כשיהודי יושב ולומד תורה כל גופו נע ונד קדימה ואחור ולצדדים ומה שמניע אותו זה הבעירה הפנימית שיש בנשמתו בעת לימודו ובדיוק כמו שהאש הבוערת נעה כך גופו של היהודי מתנועע כל הזמן ואף משתמש בידיו ומניען לצדדים ולפנים גופו.

אומרים שעל ידי הנעת הידיים בעת לימוד התורה היהודי ותלמידי חכמים מגרשים את הסיטרא אחרא שבאים להסיתו מלימודו ולכן בתנועת הידיים מסלק את כל המזיקים העויינים הבאים להפריע מתלמודו. וכך אש התורה בוערת בגופו של היהודי.

אהרון הכהן הממונה על עבודת הקודש, נצטווה להעלות את הנרות לרמז על העלאת

הנשמות, תיקון וזיכוכן.

סוד המבנה הנסתר של המנורה

וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְרָה מִקֶּשֶׁה זָהָב עַד יָרֵכָה עַד פְּרֻחָהּ מִקֶּשֶׁה הִיא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת הַמִּנְרָה:

=====

המנורה הייתה מוצבת בצד דרום והיא מקור החכמה של עם ישראל
וכתוב "הרוצה להחכים ידרים"

חכמה במילוי אותיות

ח-ית כ-ף מ-ם ה-א = 613

תרי"ג = 613

72 = ישראל = 613 - 541 = תריג

72 = עב. עב הוא משמותיו של הקב"ה בקבלה: למביני סוד.. מופיעים בפרשת בשלח בפסוקים
המסודרים מימין לשמאל וימין ...

ויסע- ויבא - ויט

מורכב שם המפורש מ 216 אותיות .

שם ע.ב קשור בנס קריעת ים סוף ועוד..

ישראל = 541 - מנרה = 295 = 156

ההפרש 156 = ציון (6 פעמים שם ה-ו-י-ה)

מקומה של המנרה לשכון בהר ציון במקדש.

סוד מבנה המנורה כל הפסוקים הראשונים הפותחים את חמישה חומשי תורה.

בראשית: יש בפסוק הראשון 7 מילים - כנגד 7 קני המנורה

שמות: בפסוק הראשון בשמות יש 11 מילים - כנגד 11 הכפתורים במנורה .

ויקרא: פרשת ויקרא יש 9 מילים - כנגד 9 הפרחים שיש במנורה .

במדבר: פרשת במדבר יש 17 מילים - כנגד גובה המנורה 17 טפחים

דברים: פרשת דברים יש 22 מילים בפסוק הראשון - כנגד 22 הגביעים שיש במנורה .

יש ויכוח בגמרא האם גובה המנורה היה 17 או 18 טפחים אבל בכל אופן החישוב נכון היות וניתן להשלים

עם הכולל את המספר 17 ל 18 . כך שכל החישובים בעניין גובהה של המנורה נכון.

ברכות להצלחה וזיווג : ירדן , רעות , אביה , שקד , בנות חבצלת הי"ו

מנורת המקדש כנגד 10 ספירות הכתר

נתוני המנורה :

18 טפחים גובהה

וזה מעשה המנורה", "וזה" בגימטריא = 18

במנורה היו 22 גביעים

11 כפתורים 9 פרחים

7 קנים 57 ק"ג משקל המנורה

67 = 7 + 9 + 11 + 22 + 18

משקל המנורה = 57

67 - 57 = 10

ההפרש 10 הספירות כפי שיסובר להלן משקל המנרה שקול כנגד מזבח הזהב,

57 = מזבח בגימטריה

כל כלי הזהב שהיו טהורים היו בהיכל .

המשך בעמוד הבא

57 = זן = המזבח

זן = המזבח. שהזין העולם שהביא שפע ופרנסה

האריז'ל

"ושישה קנים יוצאים מצדיה, שלושה קני מנורה מצדה האחד, ושלושה קני מנורה מצדה השני", רמז בזה על פי מה שכתב רבינו האר"י ז"ל בספר הכוונות ששלשה ברכות ראשונות כנגד חסד גבורה תפארת, ושלשה אחרונות כנגד נצח הוד יסוד, ואלו הם עיקר ושורש, אבל ברכות אמצעיות הם כנגד ספירות שהם תוספת, ולזה אמר "ששה קנים" הם כנגד ספירות שהם עיקרים, ואינם בחינת תוספת, הנה הם "יוצאים מצדיה, שלושה קני מנורה מצדה האחד" שהם כנגד חסד גבורה תפארת, "ושלשה קני מנורה מצדה השני" שהם כנגד נצח הוד יסוד. אנשי כנסת הגדולה בתחלה תקנו שתים עשרה ברכות אמצעיות אשר בין כולם הם שמונה עשרה, אך בזמן רבן גמליאל תקנו ברכה על עקירת המלשינים בשביל תיקון ספירת הכתר ונעשו בין הכל תשע עשרה ברכות, ונמצא בכל שלש תפלות שבכ"ד (24) שעות יש צ"ה (95) ברכות עם שתי חזרות של שחרית ומנחה כמנין "המים", ובזה פרשתי בסיעתא דשמיא "שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו" (קוהלת יא, א), ששפע פרנסה טובה לתחתונים ימשך על ידי התפילות, וגם בירור ניצוצי קדושה שהוא מזון עליונים גם כן יהיה על ידי התפילות, אך יהיה דבר יום ביומו לצורך הפרצוף (פרצוף) זה גילוי אלוקי המורכב ממספר ספירות ספירות (וספירה שהוא כנגד אותו היום וכמו שכתב רבינו האר"י ז"ל, ולכן כתב רבינו הרש"ש ז"ל ב"נהר שלום" שצריך המתפלל לידע באיזה פרצוף היא אותה השנה, ובאיזו ספירה הוא אותו החודש, ובאיזו ספירה מספירות אותה הספירה הוא אותו שבוע, כדי לברר ולהעלות הברורים המתייחסים לכל יום ויום כראוי ולזה אמר "שלח לחמך" הוא מזון שלך "על פני המים" הם שלש תפילות שיש בהם ברכות כמנין "המים", "כי ברוב הימים תמצאנו", כלומר דבר יום ביומו שאם עבר יומו בטל יומו כרבנו : ובזכות התפילה והכוונות נקרב הגאולה .

המנורה כראי לעולמות העליונים: בסוד זהב, כסף ונחושת

דָּבָר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלֶתְךָ אֶת-הַנֵּר אֶל-מֹלֶכֶת הַמִּנְחָה יֹאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת:

=====

המנורה דלקה 420 שנים בבית שני

נתוני המנורה : 18 טפחים גובהה

22 גביעים

11 כפתורים

9 פרחים

7 קנים

אם מכפילים את נתוני המנורה במספר 7 של קני המנורה:

$$126 = 18 \times 7$$

$$154 = 22 \times 7$$

$$77 = 11 \times 7$$

$$63 = 9 \times 7$$

$$420 = 63 + 77 + 154 + 126$$

420 המנורה דלקה 420 שנים בבית המקדש השני

המנורה מורכבת מ 49 חלקים 22 גביעים+11 כפתורים+9 פרחים+7 קנים סה"כ 49 חלקים עם ישראל נחשב כנשמה אחת עם חלקים וניצוצות. עלינו להיות מאוחדים כנשמה אחת לחבר את כל חלקי המנורה כמקשה אחת, כקומה רוחנית שלמה בצורת המנורה. היא דבר שלם המרכיבה חלקים שונים המחוברים כמקשה אחת.

בהליכתם במדבר זכו עם ישראל לגלות את כל חלקי המנורה, שזה ארבעים ותשעה חלקים, כאמור, כמניין 49 הימים שהלכו מיציאת מצרים עד מתן תורה במעמד הר סיני שם שמעו את "אנכי ה' א-ל-ה-יך" המקובל הקסטיליאני ר' יוסף ג'יקטיליה.

ג'יקטיליה ראה במנורה סמל לשבעת כוכבי הלכת:

"כי המנורה כולה זהר טהור ואמנם כי הנרות תמצאם מכוונים להאיר כמו ששבעה כוכבי לכת מכוונים להאיר והרי שבעה נרות מכוונים כנגד שבעה כוכבי לכת".

שבעת קני המנורה היו שבעת כוכבי הלכת לפי ג'יקטיליה,

החומרים ממנה הייתה עשויה המנורה בבית המקדש - זהב, כסף ונחושת

סהב כסף ונחשת הם רמזים לשלושת העולמות

=====

על פי הקבלה וכתבי המקובלים (ובהם רבי יוסף ג'יקטיליה), שלושת החומרים זהב, כסף ונחושת מייצגים את שלושת העולמות העליונים (בריאה, יצירה ועשייה) ואת המערכת הא-ל-והית של ספירות החסד, הגבורה והתפארת. המנורה, שנעשתה כמקשה אחת, מחברת את כל העולמות הללו לקומה רוחנית שלמה.

המשך בעמוד הבא

להלן פירוט עמוק של רמזי החומרים לפי חכמת הקבלה:

זהב – עולם הבריאה (מידת הגבורה והדין)

העולם הרוחני: מייצג את עולם הבריאה (עולם הכיסא), המקור הראשון שממנו מתחיל הפירוד לצורות רוחניות. הספירה הקבלית: משויך לספירת גבורה (דין). בקבלה, הזהב נחשב לחומר יקר, סגור ומרוכז, המסמל את האש הבוערת, היראה והצמצום האלוהי. המשמעות במנורה: גוף המנורה עצמו חייב להיות עשוי זהב טהור, משום שהאור הרוחני הגבוה ביותר זקוק לכלי חזק ומצומצם (גבורה) כדי שיוכל להתגלות בלי להחריב את העולם.

כסף . עולם היצירה (מידת החסד והרחמים)

העולם הרוחני: מייצג את עולם היצירה, עולם המלאכים שבו מתחילים להתעצב הכוחות הרוחניים הפועלים במציאות. הספירה הקבלית: משויך לספירת חסד. הכסף (מלשון כיסופים והשתוקקות) מסמל לובן, פתיחות, נתינה אינסופית ורחמים פשוטים ללא תנאי. המשמעות במנורה: בעוד שהמנורה עצמה מזהב, כלי השרת וההקשרים המשכנים את האור מחוברים למידת הכסף – המאפשרת לאור הדין של הזהב להתרכך ולהפוך לשפע של חסד הזורם לעם ישראל.

נחושת . עולם העשייה (מידת התפארת והמלכות)

העולם הרוחני: מייצג את עולם העשייה (הרוחני והגשמי כאחד), העולם התחתון שבו אנו חיים, שבו הכוחות הרוחניים יוצאים אל הפועל בצורה חומרית. הספירה הקבלית: משויך לספירת תפארת (הקו האמצעי הממזג חסד וגבורה) ולספירת מלכות (הכלי שמקבל את כל השפע). הנחושת מורכבת מגוונים של אדום (גבורה) וצהוב/לבן (חסד). המשמעות במנורה: הנחושת מחברת את הקצוות. היא מייצגת את היכולת של עם ישראל, החי בעולם העשייה הגשמי, לאסוף את כל הניצוצות המפוזרים, לחבר את הגוף והחומר אל הרוח, ולהפוך את המציאות התחתונה למשכן לאור המנורה.

סיכום המבנה הקבלי של החומרים במקדש

המהות הרוחני	העולם הרוחני	הספירה הקבלית	החומר
אש, צמצום, יראה ואור פנימי	עולם הבריאה	גבורה / בינה	זהב
מים, השתוקקות, נתינה ורחמים	עולם היצירה	חסד	כסף
מיזוג כוחות, התגשמות בחומר וחיבור הקצוות	עולם העשייה	תפארת / מלכות	נחושת

המנורה, כמקשה אחת, מראה שאין באמת נתק בין הזהב, הכסף והנחושת, או בין עולמות הבריאה, היצירה והעשייה. כאשר עם ישראל מאוחד כאיש אחד בלב אחד,

כל 49 החלקים והעולמות השונים מתחברים לאותה קומה רוחנית שלמה, המאירה את כוכבי הלכת ואת היקום כולו.

סוד הטל

ובַּרְדָּת הַטֵּל עַל-הַמַּחֲנֶה לְיֵלֶה יֵרֵד הַמֶּן עָלָיו:

טל=39 יו"ד - ה"א - וי"ו - ה"א. = 39

בפתח אליהו הזוהר כותב על המילה סוד המילה טל בתרגום לעברית מארמית "שְׁרָאשִׁי נְמָלָא טַל", מהו נמלא טל?

אלא אמר הקב"ה: אתה חשבת שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לְבִיתִי שלי ונכנסתי לישובי? לא כך הוא, שלא אעלה כל זמן שאת בגלות, והרי לך סימן "שְׁרָאשִׁי נְמָלָא טַל/ל":

ה"א - (אחרונה) היא השכינה בגלות. אות ה"א לא נחשבת במניין כי היא בגלות עד לגאולה השלמות והחיים שלה הוא ט"ל, היינו: יו"ד ה"א ואו". חסר האות ה"א

וה"א (אחרונה) היא השכינה שלא מחשבון ט"ל.

אלא יו"ד ה"א ואו"ו, שעולות האותיות בחשבון ל ט"ל שהוא ממלא את השכינה - מנביעת כל המקורות העליונים.

בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י, "טל" מסמל את האור הרוחני הנסתר המגיע מהשם הקדוש, ומתקשר לתחיית המתים ולשפע הרוחני המגיע מהשם הקדוש.

לדוגמה, בפסוק "אהיה כטל לישראל" (הושע י"ד, ו'), מפרשים חז"ל שהקב"ה מבטיח לישראל שפע תמידי, כמו הטל שאינו נפסק.

טל = 39 = "הוי' אחד"

בכתבי האר"י הקדוש ובזוהר, "טל" מייצג את האור הגנוז המגיע מהשם "הוי' אחד".

המספר 39 מבטא את שלמות האמונה והבטחון,

טל - אור הגנוז ותחיית המתים

בזוהר הקדוש (חלק ג', פרשת פקודי, דף רס"ה ע"ב), מוסבר שהשם "כוז" (כו' ו' ז' ו') בגימטריה 39, הכתוב כל קלף המזוזה בחלק החיצוני רומז ל"טל השמיים", שהוא האור הגנוז במלכות, המתגלה לעתיד לבוא בתחיית המתים.

טל - חכמה, בינה ודעת

בזוהר ובקבלה, "טל" מחולק לשלוש מדרגות:

טל של חכמה - טל תורה / טל של בינה - טל תחייה / טל של דעת - טל ברכה

כך, טל המספר 39 מסמל את שלושת המוחין העליונים ואת השפע הרוחני המגיע מהם.

טל - סוד השם הקדוש

בכתבי האר"י הקדוש ובקבלה מוסבר כי "טל" (39)

רומז לשם הוי"ה במילוי אותיות: יו"ד - ה"א - וי"ו - ה"א. = 39 כאשר מחשבים את הגימטריה של שם זה במילוי, מתקבל 39, המייצג את הייחוד של שמות הקב"ה.

טל - אור הגנוז ותחיית המתים

"ומעשה ידיו. טל העליון המאיר מכל צדדים הנסתרים, שהם מעשי ידיו של ז"א, ותיקון שלו שמיטקן בו, ביום הזה, מכל שאר הימים."

כאן, "טל העליון" מתואר כאור נסתר המתגלה בשבת, המשפיע על כל ששת ימי השבוע.

טל - בתפילת מנחה של שבת

בתפילת מנחה של שבת, ישנה התעוררות של אור "טל" המייצג את השפע הרוחני המגיע מהשם הקדוש. הייחוד בתפילה זו מחבר בין שמות הקב"ה, ומביא להמשכת שפע של חיים וברכה.

"טל" מייצג את שלושת המוחין העליונים: חכמה, בינה ודעת, ומסמל את השפע הרוחני המגיע מהם. כך,

המספר 39 מסמל את שלושת המוחין העליונים ואת השפע הרוחני המגיע

"פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בַחֲדִידָת וּתְמִנַּת יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא יֵרָאֶתְס לְדַבֵּר
בְּעַבְדֵי בְּמֹשֶׁה " וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. "

רְפָא נָא = 332 מרים יוכבד=332

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה = 620 הכולל

620 = כתר (ספירת הקדושה העליונה)

שיעור קומה רוחני וייחודי מאין כמוהו מתגלה בפרשת בהעלותך (פרק י"ב), בעת שמרים ואהרן מדברים במשה על אודות האִישה הכושית אשר לקח. תגובתו של הקדוש ברוך הוא להשגתן מבהירה לדורות את מעמדו הבלעדי של משה רבנו בהיררכיית הנבואה:

"פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בַחֲדִידָת וּתְמִנַּת יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא יֵרָאֶתְס לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמֹשֶׁה".
מתוך התבוננות ברזי הקבלה, תורת הרמז והגימטריה, נחשף כיצד תפילתו של משה על מרים שחלתה בצרעת אינה רק מחווה אנושית של מחילה, אלא אקט רוחני עילאי של צמצום, ביטול עצמי והעפלה עד לספירת הכתר.

העפלה לכתר העליון בכוח הצעקה

כאשר מרים לוקה בצרעת, משה אינו מבוסס ברוגז או בקפידה, אלא יוצא מגדורו בתפילה זכה:
"וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ".

בתורת הסוד, הצעקה מבטאת תפילה פנימית הנובעת מעומק הלב ובוקעת את כל המסכים עד לעולמות העליונים. רמז מופלא לכך נמצא בחשבון האותיות:

• הביטוי "וַיִּצְעַק מֹשֶׁה" עולה בגימטריה 620 עם הכולל

המספר 620 = פְּתֹר - הספירה העליונה והקדושה

ביותר בעולם האצילות, המייצגת את הרצון העליון המוחלט, שמעבר להשגת שאר הנביאים.

מכאן, שצעקתו של משה לא הייתה רק קול פיזי, אלא התעלות והתחברות ישירה לספירת הכתר, מקום שבו שורר ייחוד גמור ואין שום אחיזה לדינים או לצרעת.

סוד ה"מקום הפנוי" והצמצום

כדי להבין כיצד פועלת ההתייחדות הזו בתפילה, יש לפנות אל יסודות קבלת האר"י ז"ל (עץ חיים, שער א'). האר"י מתאר כי בראשית הבריאה, כאשר עלה ברצונו של הבורא יתברך לברוא את העולמות, לא היה מקום לבריאה מפני שאורו האִינסופי מילא את כל המציאות.

לפיכך, "צמצם עצמו לצדדים" ופינה מקום, ונעשה "מקום פנוי" שבתוכו נותרה הארה דקה בלבד, הנקראת "רשימו". לתוך חלל זה נמשך קו האור הראשון של הבריאה.

משה רבנו, בכוח תפילתו, משחזר את פעולת הצמצום הזו ומחבר את מרים אל נקודת האור שבמקום הפנוי. קשר זה נרמז באופן מדהים בגימטריה:

המילים "רָפָא נָא" שזעק משה עולות בערכן ל-332.
זהו בדיוק הערך המספרי של שמה של מושא התפילה:
מרים יוכבד (או מרים בת יוכבד) = 332.
זהו גם ערכו הגימטריה של "מקום פנוי" = 332.

בתפילתו, משה מחבר את מרים אל ה"מקום הפנוי" – אל ראשית הבריאה ונקודת האור שברשימו, מקום שבו מתבטלים כל הנגעים והדינים והופכים לרפואה שלמה.

מהם "נשיקין קדישין"? (הסבר בשפה פשוטה)

בספר הזוהר הקדוש (חלק ב', דף קמ"ו ע"ב) מוסבר כי הדיבור "פה אל פה" של משה עם השכינה נעשה בדרגה רוחנית שנקראת "נשיקין קדישין" (נשיקות קדושות). כדי להבין זאת מבלי להיסחף למושגים גשמיים, נסביר זאת בשפה פשוטה:

כאשר שני בני אדם מדברים, הם מחליפים ביניהם מילים ורעיונות, אך נותרים שני אנשים נפרדים. אולם, כאשר הורים מנשקים את תינוקם מתוך אהבה עצומה, או כשבני זוג מתנשקים, ישנו רגע של שתיקה שבו המילים נגמרות והנשימה של האחד מתערבבת בנשימה של האחר.

בעולם הרוחני, ה"פה" מייצג את הבל הפה ואת הרוח הפנימית של האדם (הנשמה). "נשיקה רוחנית" היא מצב של אהבה ודביקות כה חזקה, שבה הרוח של האדם מתאחדת לחלוטין עם הרוח של הבורא – "רוח ברוח". משה רבנו הגיע לדרגה כה גבוהה של ביטול עצמי, עד שכאשר ה' דיבר איתו, לא היה מדובר במסרים או בחזיונות מרוחקים, אלא בחיבור מוחלט, ישיר ואינטימי של נשמתו באור האינסוף, ללא שום מחיצה מפרידה.

ייחוד קריאת שמע וההקבלה למשה

פעולת הצמצום והכניסה אל ה"מקום הפנוי" לצורך ייחוד שמו של הקדוש ברוך הוא אינה נחלת משה לבדו, אלא קיימת בכל יהודי בעת קריאת שמע. כאשר אדם מכסה את עיניו ומכריז "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד", הוא מצמצם את עצמו מכל שאון המציאות הפיזית ומכניס את תודעתו אל תוך החלל הפנוי, כדי להתייחד עם האחד בבחינת אותם "נשיקין קדישין".

הקבלה זו מוכחת בשני רמזים מספריים מופלאים:

סופי התיבות וראשי התיבות: אם ניקח את ראשי התיבות של פסוק הייחוד

שמע ישראל י-ה-וה

סופי התיבות וראשי התיבות: אם ניקח את ראשי התיבות של פסוק הייחוד: שמע ישראל
י-ה-וה א-ל-ל-הינו יהוה אחד (ש-י-י-א-י-א), נעלה בחשבון: $300 + 10 + 10 + 1 + 1 = 332$
שוב, זהו בדיוק ערכם של "מקום פנוי" = 332 ו"רפא נא" = 332.

השוואת הפסוקים :

ערכו הגימטרי של הפסוק שנאמר על נבואת משה: "פֶּה אֶל-פֶּה אֲדַבֵּר-בּוֹ וּמֵרָאָה וְלֹא בַחֲדָת" הוא 1119.
מנגד, ערכו של פסוק הייחוד

"שִׁמְעַיִשְׂרָאֵל יְיָ-הוֹאֵה אֶל-הֵינֹי יְיָ-הוֹאֵה אֶחָד" עולה ל-1119, עם הכולל

ענווה, ביטול עצמי וסוד ה"אדם"

כדי לזכות לדרגת נשיקין קדישין ודיבור פה אל פה, נדרש ביטול עצמי מוחלט.
התורה מעידה על משה: "וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה".
חכמי הקבלה ציינו כי המילה "מֵאֹד" היא היפוך אותיות "אָדָם".
משה רבנו הגיע לשפלות רוח וביטול עצמי מתוך קדושה עליונה, שָׁפַל = 410, וזהו בדיוק ערכה של המילה קִדְּשׁ = 410.
שפל=410

השפלות האמיתית היא-היא הקדושה העליונה המאפשרת לאור האינסוף לשכון באדם.
שלושה מנהיגים של עם ישראל הגיעו לשיא השפלות הרוחנית והענווה,
וראשי התיבות של שמותיהם מרכיבים את המילה אֵד"ם:

אַבְרָהָם – שאמר על עצמו: "וְאֶנֶכִּי עֹפֵר וְאֹפֵר" (בראשית י"ח, כ"ז).

דָּוִד – שאמר על עצמו: "וְאֶנֶכִּי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ" (תהילים כ"ב, ז').

מֹשֶׁה (ואהרון) – שהגיעו לשיא הביטול ואמרו: "וְנִחַנּוּ מֶה" (שמות ט"ז, ז').

משה רבנו, המייצג את אות הַמִּי המצויה בסוף המילה "אדם" (תכלית האדם), ביטל את ישותו לחלוטין. דווקא מתוך אותו מקום פנוי שיצר בתוכו בענוותנותו, הוא יכול היה להעפיל אל הכתר, להתייחד ב"נשיקין קדישין" עם הבורא, ולעורר רחמי שמים ורפואה שלמה למרים בביטוי הקצר והעוצמתי: "אֵל נָא רַפָּא נָא לֵה".

מזמור שיר ליום השבת

הסודות הגנוזים של הפרד'ס פרשת בהעלותך חידושים גימטריאות ומדרשי חז"ל

סוד האור והדין: תהליך הגאולה, מנורת המקדש ומידת הדין של מלך המשיח

וַיַּעַשׂ כֵּן אֱהֲרֹן אֶל-מֹול־פְּנֵי הַמִּנְוֹהָ הָעֵלָה נִרְתְּיָהּ כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

=====

מנורה הוא 301 מזבח = 57

$301 + 301 = 358$

משיח = 358

סוד האור והדין: תהליך הגאולה, מנורת המקדש ומידת הדין של מלך המשיח

ביאת המשיח ובניית בית המקדש השלישי שזורים ברשת עמוקה של רמזים וסודות גימטריים, המגלים כי תחילת הגאולה כרוכה בתקופת בירור ודין עולמי. תהליך זה, הכולל את מלחמת גוג ומגוג, נועד לזכך את המציאות באמצעות מידת הדין, ומתוכו יצמח האור הגדול של המקדש. במאמר זה נחבר באופן רציף ומסודר את שני חלקי הפאזל הרוחני – סוד המנורה והאש, וסוד המקדש ומידת הדין.

אש המנורה ואש המזבח – חיבורו של משיח

במסורת היהודית, בקבלה ובחסידות, מנורת המקדש אינה רק כלי פולחני מן העבר, אלא סמל רוחני מובהק לאור הגאולה ולמלכות המשיח. הקשר ההדוק בין המנורה לביאת המשיח רמוז ישירות באותיותיה ובמרכיבי העבודה במקדש:

המנורה והאש: הערך הגימטרי של המילה מנורה הוא 301, וזהו בדיוק גם ערכה של המילה אש

(301). המנורה נועדה להפיץ את האור האלוקי מן הקודש פנימה החוצה אל העולם כולו.

השילוב עם המזבח: כאשר נחבר אל המנורה והאש את המזבח, שערכו הגימטרי הוא 57, נקבל

את החשבון הבא:

$(301 + 57) = 358$

המספר 358 הוא הגימטריה המדויקת של המילה משיח.

רמז זה מלמד כי ביאת המשיח תלויה בהשבת העבודה למקדש, כאשר אש המזבח ואור המנורה יתאחדו מחדש. שבעת קני המנורה מייצגים את שבעת אלפי השנים של העולם, והדלקתם מחדש מסמלת את חזרת השכינה לציון בעידן השביעי – עידן הגאולה

המשך בעמוד הבא

תקופת הבירור, מלחמת גוג ומגוג ומידת הדין

אולם, האור הגדול של המשיח אינו מתגלה בבת אחת במציאות חשוכה; לפני הדלקת המנורה, העולם חייב לעבור שלב של זיכוכ. תחילת הגאולה מלווה בתקופת בירור נוקבת שבה תשלוט מידת הדין בעולם, שלב המגיע לשיאו במלחמת גוג ומגוג.

מלחמה זו ותקופה זו אינן עונש גרידא, אלא הנהגה אלוהית של דין קשוח שנועד לעשות סדר, לבער את הרע מן העולם ולברור את הטוב. בשלב זה, ההנהגה של הקדוש ברוך הוא מתגלה בשם אלהים – השם המייצג ביהדות את מידת הדין וההסתר הטבעי.

הרמז בסוד ה"מקדש" וההפרש בגימטריה

הקשר המדויק בין המקדש, המשיח ומידת הדין שתשלוט בתקופת הבירור, חתום ברמז מתמטי מפליא המצוי במילים עצמן:

$$\text{מקדש} = 444 \quad (\text{שיבנה על ידי מלך המשיח}) \quad \text{משיח} = 358$$

כאשר בוחנים את ההפרש בין השניים, כלומר מהי מידת המאמץ וההנהגה הנדרשת כדי להגיע מהמשיח אל המקדש הבנוי, אנו מחסירים את המשיח מהמקדש: $444 - 358 = 86$

$$\text{המספר } 86 = \text{א-ל-הים!}$$

הרמזים שלובים זה בזה באופן מושלם:

משיח 358 מנורה 301 מזבח 57 מסמל את החלק הראשון: חידוש העבודה וההקרבה הרוחנית במקדש.

מקדש משיח א-ל-הים (86) מסמל את החלק השני: המעבר מתקופת הגלות אל בניין בית המקדש דורש מעבר דרך ציר של מידת הדין = אלהים

כפי שפוסק הרמב"ם (הלכות מלכים, פרק יא), מלך המשיח הוא זה שיבנה את בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל. אך כפי שמובא במדרשים (כגון מדרש תנחומא ופסיקתא) ובנביאים (יחזקאל, פרקים לח-לט), הבניין וההתגלות מגיעים מתוך סערת הבירור של מלחמת גוג ומגוג. רק לאחר שמידת הדין (86) תשלים את פעולתה ותזכך את האנושות, יתאחדו המשיח (358), האש והמנורה (301) עם המזבח (57), והעולם יתמלא באור הגאולה האמיתית והשלמה.

מזמור **שיר** ליום השבת

הסודות הגנוזים של הפרד'ס פרשת **בהעלותך** חידושים גימטריאות ומדרשי חז"ל

**רָנִי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי הִנֵּנִי בָּא וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ נֹאמֶר יְהוָה:
וְנִלְוֹ גּוֹלִים רַבִּים אֵלֶי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לֶעַ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעַתָּ כִּי־יְהוָה
צָבָאוֹת שָׁלַחְנִי אֵלֶיךָ:**

וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדָמַת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם:

הֵס כָּל־בָּשָׂר מִפָּנַי יְהוָה כִּי נַעֲזֹר מִמַּעַן קֹדֶשׁוֹ

**להצלחת תלמיד הישיבה נדב סינוואני הי"ו
שבת שלום**

העלון נכתב ונערך ע"י נדב אשר ניתן לשלוח שמות להקדשה בכל נושא ללא תשלום.
כל הזכויות שמורות פרסום והפצת העלון כולו בשלמותו מותר לזיכוי הרבים בחינם בלבד, ואין
לשכפל, להעתיק, לצלם בכל אמצעי אלקטרוני אחר לשם שימוש מסחרי מכל סוג שהוא מכל הכתוב בעלון זה
הקדשות לשלוח למייל asher1656@gmail.com